

Publicerad 2007-11-06 23:51 av Hugo Ferla

Höstens träd

Kvistar, grenar

Som mycel

Frakterar de mot löddrig sky

Upp, upp.

Från den kalla jorden

Mot vind och sol

Att smeka, att slå

rosa.

Som halvöppna munnar

ofullbordade rop

då grov natt oscillera

Taptot.

*

Blad, blommor

Som dendriter

Sprakar i solen

Ut, ut.

I otakt:

ögon och öron, ljud och bilder

Dryper, dryper

Grå och dunkla.

Som glatta hinner

Nedsänkta pannor

Organvävnad i syrakrig

Reveljens järniga klang.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hugo Ferla med Poeter.se id #17528 innehar upphovsrätten